

ORIGINAL ARTICLE

Assessing the Impacts of Lock Down in Corona-Era on Yazd Urban Resiliency

Khadad Fayaz¹, Parastoo Parivar^{2*}, Afagh Tabandeh Saravi³, Ahad Sotoudeh⁴

1. MSc. Department of Environmental Planning, Yazd University, Yazd, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Environmental Planning, Yazd University, Yazd, Iran.

3. Assistant Professor, Department of Environmental Planning, Yazd University, Yazd, Iran.

4. Associate Professor, Department of Environmental Planning, Yazd University, Yazd, Iran.

*Correspondence

Parastoo Parivar

Email: parivar.p@yazd.ac.ir

Receive Date: 25/May/2023

Revise Date: 04/Apr/2025

Accept Date: 03June/2025

How to cite

Fayaz, Kh., Parivar, P., Tabandeh Saravi, A., & Sotoudeh, A. (2025). Assessing the Impacts of Lock Down in Corona-Era on Yazd Urban Resiliency. *Urban Ecology Researches*, 16(2), 193-210.

ABSTRACT

This research evaluates the impacts of the COVID-19 lockdowns on the resilience of Yazd through the use of a questionnaire. The study offers an overview of how confinement has affected urban resilience and the daily lives of Yazd's citizens. The questionnaire was designed around three main variables: social issues, ecology, and urban infrastructure and services. It included seven components: adherence to laws, satisfaction with conditions, laws and facilities, consumption patterns, urban green spaces, transportation, digital infrastructure, waste management, and health services. Given the non-normal distribution of the data, the Kruskal-Wallis test, along with Friedman and Kendall rankings, were employed for analysis. The results indicated that adherence to laws and satisfaction with conditions, laws, and facilities demonstrated relative resilience during the COVID-19 era, with average scores of 2.41 and 2.80, respectively. In contrast, the remaining components—consumer behavior, transportation, digital infrastructure, waste management, and health services—showed lower resilience, with average scores of 3.08, 3.20, 3.45, and 3.84, respectively. The urban greenspace component also exhibited a lack of resilience, with a mean score of 3.03 and a t-test result of 0.947.

KEY WORDS

Lock down, Corona, Resilience, Urban environment, Yazd.

© 2025, by the author (s). Published by Payame Noor University, Tehran, Iran.

This is an open access article under the CC BY (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

<https://grup.journals.pnu.ac.ir/>

«مطالعه پژوهشی»

ارزیابی پیامدهای قرنطینه در دوران کرونا بر تاب‌آوری محیط‌زیست شهر یزد

خداداد فیاض^۱، پرستو پریور^{۲*}، آفاق تابنده ساروی^۳، احد ستوده^۴

چکیده

هدف از پژوهش حاضر ارزیابی اثرات دوران قرنطینه کرونا بر تاب‌آوری شهر یزد بر اساس اصول و راهبردهای شهرهای تاب‌آور است. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی از طریق جمع‌آوری داده‌ها به روش میدانی و با استفاده از پرسشنامه (۳۸۴ عدد) انجام گرفت. پرسشنامه بر اساس سه متغیر اصلی شامل (اجتماعی، اکولوژیکی، زیرساخت و خدمات شهری) و هفت مؤلفه شامل (قانون‌مداری، رضایت‌مندی نسبت به شرایط و قوانین و امکانات، الگوی مصرف، فضاهای سبز، حمل‌ونقل، زیرساخت‌های دیجیتال، مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی) تنظیم شد. جامعه آماری شامل شهروندان ساکن در مناطق پنج‌گانه شهر یزد می‌باشد و نمونه‌ها به صورت تصادفی بر اساس نسبت جمعیت هر منطقه انتخاب شدند. برای تحلیل داده‌های آماری به دلیل غیرنرمال بودن از آزمون‌های ناپارامتریک کروسکال والیس و رتبه‌بندی فریدمن و کندال استفاده شد. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که مؤلفه قانون‌مداری با میانگین ۲/۴۱ و مؤلفه رضایت‌مندی از شرایط، قوانین و امکانات با میانگین ۲/۸۰، در دوران کرونا از تاب‌آوری نسبی برخوردار بوده‌اند. این درحالی است که مؤلفه‌های زیرساخت‌های دیجیتال، مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی، حمل‌ونقل و الگوی مصرف شهروندان به ترتیب با میانگین‌های ۳/۰۸۱، ۳/۲۰، ۳/۴۵ و ۳/۸۴، شرایط تاب‌آوری نداشته‌اند. مؤلفه فضای سبز نیز با میانگین ۳/۳۸، نمره آزمون تی تک نمونه ۰/۹۴۷ و عدم اختلاف معنی‌دار با میانگین متوسط، عدم تاب‌آور تشخیص داده شد.

واژه‌های کلیدی

قرنطینه، کرونا، تاب‌آوری، محیط‌زیست شهری، یزد.

۱. کارشناسی ارشد، گروه برنامه‌ریزی

محیط‌زیست، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

۲. استادیار، گروه محیط‌زیست، دانشگاه یزد،

یزد، ایران.

۳. استادیار، گروه محیط‌زیست، دانشگاه یزد،

یزد، ایران.

۴. دانشیار، گروه محیط‌زیست، دانشگاه یزد، یزد،

ایران.

نویسنده مسئول: پرستو پریور

رایانامه: parivar.p@yazd.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۳/۰۴

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۱/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۴/۱۳

استناد به این مطالعه:

فیاض، خداداد؛ پریور، پرستو؛ تابنده ساروی، آفاق و

ستوده، احد (۱۴۰۴). ارزیابی پیامدهای قرنطینه در

دوران کرونا بر تاب‌آوری محیط‌زیست شهر یزد.

فصلنامه علمی پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری،

۱۶(۲)، ۱۹۳-۲۱۰.

مقدمه

تکنولوژی، اقتصاد، رفاه و امکانات از عوامل رشد شهرنشینی در جهان هستند (Acharya et al, 2021). در قرن ۱۸ کمتر از ۵ درصد از جمعیت جهان شهرنشین بودند. این در حالی است که در سال ۲۰۰۸ کمی بیش از ۵۰ درصد و در سال ۲۰۲۲ حدود ۵۵ درصد از جمعیت جهان در شهرها زندگی می‌کردند و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ جمعیت شهرنشین به ۶۸ درصد افزایش یابد (Sharifi & Khavarian-Garmsir, 2020).

شهرها در معرض شمار زیادی از بحران‌های طبیعی و انسانی مانند تغییرات اقلیمی، شیوع انواع بیماری‌ها، جنگ و آلودگی‌های محیط زیستی هستند (Almihat et al, 2022). تجربه بشر نشان داده که بحران‌های طبیعی و انسانی می‌تواند پیامدهای جدی بر روند زندگی جمعیتی و اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و مدیریتی در شهرها داشته باشد و سبب به خطر انداختن حیات اجتماعی و بروز خسارات مالی شود و در نتیجه عواقب خطرناکی برای بقاء بشریت به همراه داشته باشد (Daneshpour, 2020).

وضعیت بی‌سابقه‌ای که در جهان تحت تأثیر همه‌گیری ویروس کرونا (کووید ۱۹) در سال ۲۰۱۹ اتفاق افتاده، مجموعه‌ای از محدودیت‌های اجتماعی را در سطح کشورها و شهرها به وجود آورده است (UN-Habitat, 2021). ویروس کرونا اولین تجربه بشر از بیماری همه‌گیر در جهان نیست، تجارب دیگری در زمینه بیماری‌های همه‌گیر وجود داشته که زندگی بشر را تحت تأثیر خود قرار داده و به زندگی میلیون‌ها نفر پایان داده است. چنین همه‌گیری‌های گسترده‌ای نه تنها حوزه‌هایی مانند اقتصاد و سلامت را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بلکه تأثیرات مثبت (مانند کاهش آلاینده‌های هوا در شهرها) و منفی (مانند افزایش پسماندهای خانگی و بهداشتی) روی محیط زیست داشته و سبک زندگی انسان‌ها را تغییر داده است. در زمان وقوع اپیدمی‌ها به خصوص اپیدمی‌هایی از نوع تنفسی مانند کرونا، از مهم‌ترین اقدامات جهت کنترل و برنامه‌ریزی شهری و مدیریت بحران، بستن فضاهای عمومی و قرنطینه است. شهرها به عنوان کانون‌های تمرکز جمعیت در مرکز توجه برای انجام اقدامات کنترل بیماری‌های واگیردار هستند. به‌طوری‌که تصویر شهرها و فضاهای عمومی تبدیل به محیط‌های خالی از جمعیت می‌شود و زندگی شهروندان از جوانب مختلف اجتماعی، اقتصادی و روانی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. به دنبال تغییرات در استانداردهای زندگی، سبک جدیدی از زندگی در شهرها پدید خواهد آمد (Parivar et al, 2022).

در تجربه اخیر، جهان با چالش بیماری همه‌گیر کرونا روبرو شد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که ۷۵ درصد گسترش کرونا، از طریق شهرها باعث درگیر شدن همه کشورهای جهان شده است (Da Silva & Perl, 2022). در سال ۲۰۱۹، اولین بار پزشکان در بیمارستانی در ووهان چین، متوجه شیوع بیماری غیر عادی که علائم اولیه آن شبیه بیماری ذات‌الریه بود، شدند (Gralinski & Menachery, 2020). با توجه به نوع ویروس تشخیص داده شده، این بیماری کرونا نامگذاری شد که از سطح سرماخوردگی معمولی شروع و تا بدترین وضعیت بیماری (حتی مرگ) همراه بود (Acharya et al, 2021; Bogoch et al, 2020).

مشخصه اصلی این بیماری سرعت زیاد گیرندگی آن است. در فاصله زمانی بسیار کوتاه، این بیماری به سرعت در شهرهای دیگر کشور چین گسترش پیدا کرد و از طریق سفرهای هوایی به سایر کشورها مانند ژاپن و سپس به کره جنوبی، تایوان، ایالات متحده آمریکا، تایلند و در نهایت سراسر جهان انتقال یافت (Bogoch et al, 2020). در نهایت رئیس سازمان جهانی بهداشت در یازدهم مارس سال ۲۰۲۰، این بیماری را به دلیل قابلیت سرایت به عنوان بیماری همه‌گیر معرفی نمود (Altarrah et al, 2021). بیماری‌های همه‌گیر به دلیل شناختن مرز جغرافیایی می‌توانند فراتر از هر بحران دیگر، خسارت‌های جانی و مالی را به جوامع انسانی تحمیل کنند (Suleimany et al, 2022). شهرها در زمان شیوع بیماری‌های همه‌گیر از جمله کرونا، به دلیل تراکم جمعیتی، آسیب‌پذیری بیشتری دارند. به‌طور مثال لندن در سال ۲۰۲۰ بیشترین مبتلایان به بیماری کرونا و مرگ و میر ناشی از این بیماری را ثبت کرده است. به‌طوری‌که تا پایان فوریه سال ۲۰۲۰ بیش از ۵/۹۶ میلیون نفر در شهرهای جهان در اثر ابتلا به این بیماری از بین رفتند و تولید ناخالص جهانی در همین سال نزدیک به ۵ درصد کاهش یافت (Ba et al, 2022; Suleimany et al, 2022). از این‌رو در این رویداد شهرها بیشتر در مرکز توجه برنامه‌ریزان شهری و سیاستمداران قرار گرفت و اتخاذ رویکرد تاب‌آوری برای ایجاد امنیت در شهرها مورد توجه قرار گرفت.

پژوهش حاضر در سال ۱۴۰۲ در شهر یزد به منظور ارزیابی تأثیر قرنطینه در همه‌گیری کرونا بر ابعاد مختلف تاب‌آوری شهری انجام شده است. اولین مورد از ابتلا به بیماری کرونا در استان یزد در تاریخ ۶ اسفند ماه ۱۳۹۸ گزارش شد. آمارها نشان می‌دهد، جمعیت شهر یزد طی دهه اخیر، با تغییرات ۶۲ درصدی، روند صعودی داشته است. رشد جمعیت، باعث افزایش مصرف و فشار بر منابع شده، به‌طوری‌که طی دو دهه قبل از کرونا، مصرف آب در بخش خانگی در شهر یزد ۴۱ درصد و مصرف برق نیز

اخیر کرونا به‌عنوان فاجعه‌ای شناخته شده که تاب‌آوری شهرها را به چالش کشیده است. طی این دوران در رابطه با اثرات همه‌گیری کرونا بر ساختار و عملکردهای شهری، پژوهش‌های زیادی انجام گرفته است که همگی بر عدم کارایی ساختار سرزمین شهری و زیرساخت‌های شهری در برآورد نیاز شهروندان در این دوران تأکید داشته‌اند. همچنین در این پژوهش‌های تمرکز بر تغییر شیوه‌های سنتی مدیریت و برنامه‌ریزی شهری است (Capolongo et al, 2020). نتایج مطالعات در بیشتر این پژوهش‌ها نشان می‌دهد که شهرهای آینده باید بر اساس نیاز شهروندان برای تاب‌آور شدن در برابر فجایعی نظیر بیماری‌های همه‌گیر سازماندهی شوند.

چارچوب نظری

چارچوب نظری این تحقیق بر ابعاد تاب‌آوری شهری استوار است. کلمه تاب‌آوری برگرفته از ریشه لاتین Resilio، به معنای کشش، استقامت، شکیبایی، دوام و مقاومت می‌باشد (Sotoudeh & Parivar, 2019). برای اولین بار این واژه توسط هالینگ^۵ در سال ۱۹۷۳ در متن سیستم‌های اکولوژیکی مورد استفاده قرار گرفت (Bueno et al, 2021). تاب‌آوری یک مبحث گسترده است که شامل همه ابعاد زندگی بشر از جمله ساختار جمعیتی و اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، نهادی، برنامه‌ریزی کالبدی-زیرساختی (محمدی ده‌چشمه و همکاران، ۱۴۰۱) و بهداشتی و رفاهی می‌شود (Suleimany et al, 2022).

تاب‌آوری شهری، به معنای ایجاد توانمندی در شهرها برای ایجاد پتانسیل در راستای نمایش بهترین واکنش‌ها نسبت به بحران‌ها در کوتاه‌ترین زمان است (Bueno et al, 2021). از این‌رو، بهره‌گیری از رویکرد تاب‌آوری در بحران بیماری همه‌گیر کرونا، امروزه به یکی از برجسته‌ترین موضوع‌های پژوهشی در مقوله برنامه‌ریزی شهری تبدیل شده است (Aker et al, 2021). تاب‌آوری در حوزه مسایل شهری، ابعاد جمعیتی-اجتماعی، زیرساخت و خدمات شهری و اکولوژیکی را در بر می‌گیرد. در شکل ۱ ابعاد تاب‌آوری شهری در مدیریت کرونا نمایش داده شده است.

افزایش ۱۹۶ درصدی داشته است. تولید پسماند ۳۵۴ درصد افزایش را نشان می‌دهد. از سوی دیگر اقلیم شهر یزد گرم و خشک بیابانی است. در نتیجه این شهر از نظر منابع آب بسیار فقیر می‌باشد. به‌طوری‌که بخش زیادی از منابع آب شهر از طریق انتقال آب بین حوضه‌ای تأمین می‌شود که پیامدهای اجتماعی-اقتصادی و محیط زیستی بی‌شماری به‌دنبال داشته است. همچنین بخاطر فشار بر منابع آب زیرزمینی در اثر افزایش مصرف آب، منابع آب زیرزمینی ۴۴ درصد کاهش یافته است. پوشش سبز و باز شهری نیز طی دو دهه اخیر، کاهش ۴۴ درصدی داشته است (Parivar et al, 2021). در مطالعه‌ای که توسط یوسف‌زاده و همکاران در سال ۱۳۹۶ انجام گرفت، وضعیت تاب‌آوری شهر یزد قبل از کرونا، ضعیف ارزیابی گردید (یوسف زاده و همکاران، ۱۳۹۶). با توجه به اینکه شرایط سخت دوران کرونا و قرنطینه فشار زیادی را بر شهروندان و منابع این شهر وارد آورده، از این‌رو لازم است که تاب‌آوری این شهر در رابطه با مؤلفه‌های مختلفی که زندگی شهروندان این شهر را تحت تأثیر قرار داده‌اند، مورد ارزیابی قرار گیرد. در واقع سؤال اصلی این پژوهش این است که قرنطینه در دوران کرونا چه تأثیری بر تاب‌آوری محیط زیست شهر یزد داشته است؟ با توجه به طرح مسئله، نوآوری تحقیق حاضر مورد توجه قرار دادن ابعاد مختلف تاب‌آوری شهر یزد در دوران کرونا است. نتیجه این پژوهش می‌تواند به برنامه‌ریزان و مدیران شهری کمک کند تا در شرایط وقوع بحران‌ها از پتانسیل‌ها و محدودیت‌های مدیریت شهری آگاه شوند و در مدیریت تاب‌آوری شهری از آن بهره ببرند.

مبانی نظری

بررسی تاریخ تمدن بشریت نشان می‌دهد که شهرها دروازه گسترش بیماری‌های همه‌گیر طی تاریخ بوده‌اند. در تاریخ جهان مخاطرات زیادی در رابطه با بیماری‌های همه‌گیر نظیر سارس^۱، مرس^۲، آنفولانزای خوک^۳ و ابولا^۴ تجربه شده است (Lee et al, 2022). به‌دنبال روند شهرنشینی سریع در سراسر جهان، ظهور و سرعت شیوع بیماری‌های عفونی نیز تشدید شد. این امر به‌ویژه در مورد بیماری‌هایی که شیوع آن‌ها با عدم تعادل اکولوژیکی، شدت توسعه شهری، سیستم‌های بهداشتی و خدماتی ضعیف و نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی گسترده مرتبط بوده، بیشتر تجربه شده است (UN-Habitat, 2021). طی پنج سال

1. Sars
2. Mers (سندرم تنفسی خاورمیانه)
3. Swine Flu
4. Ebola

شکل ۱. ابعاد تاب‌آوری شهری در مدیریت کرونا
مأخذ: Elgheznavy & Eltarabily, 2020

منابع و افزایش ردپای اکولوژیک (Weert & Gkiotsalitis, 2021)، اصلاح ساختار فضایی شهر (Parivar et al, 2022)، مسائل اقتصادی - اجتماعی و حمل‌ونقل سبز (ابی‌زاده و همکاران، ۱۴۰۱) از جمله مواردی هستند که بعد از همه‌گیری با اجرای قرنطینه‌های گسترده در سطح شهرهای جهان جلوه‌ای ویژه در برنامه‌ریزی‌ها پیدا کرده‌اند (Jahyun et al, 2020).

تجربه کرونا در کشور ایران یافته‌های جدیدی را می‌تواند در اختیار مدیران و تصمیم‌گیران قرار دهد. از این‌رو در ابتدا باید بررسی‌های گسترده‌ای در رابطه با اثرات منفی و مثبت آن بر ساختارهای مدیریتی و شهروندان انجام گیرد. شهر یزد به علت امکانات و زیرساخت‌های محدود فرهنگی - اجتماعی گزینه مناسبی برای ارزیابی تاب‌آوری شهری در بحران کرونا است. این تحقیق می‌تواند اطلاعات خوبی به برنامه‌ریزان و مدیران برای مدیریت بحران‌هایی از این دست در مناطق شهری تقدیم کند.

با توجه به مرور منابع انجام گرفته در این تحقیق مشخص است که دوره کرونا و قرنطینه‌های گسترده بر ابعاد مختلف زندگی بشر تأثیر گذاشته است. در نتیجه این تغییرات و تأثیرات آن بر ابعاد مختلف زندگی شهرنشینان باید در هر شهر و کشوری مورد ارزیابی قرار گیرد تا برنامه‌ریزان بتوانند شرایط بروز و ابعاد اثرگذار و اثرپذیر چنین بحران‌هایی را درک کنند. چنین نتایجی می‌تواند زمینه برنامه‌ریزی در جهت ارتقای تاب‌آوری و بازآفرینی (رنجبر و همکاران، ۱۴۰۱)، افزایش کیفیت و سرزندگی پارک‌های شهری (کرمی و همکاران، ۱۴۰۱)، دسترسی عدالت محوره به زیرساخت‌ها و خدمات شهری (طهماسبی مقدم و همکاران، ۱۴۰۰) در مناطق شهری را فراهم کند. در مجموع پژوهش‌های بررسی شده در این زمینه نشان داد که در این پژوهش‌ها اثرات کرونا بر یکی از

با توجه به مرور منابع انجام گرفته در این تحقیق، در بحران کرونا عوامل اجتماعی، اکولوژیکی و زیرساخت شهری به شدت تاب‌آوری شهری را متأثر ساخته‌اند. بنابراین در این مطالعه نیز به‌عنوان متغیرهای اصلی مورد بررسی قرار می‌گیرند. شناخت آسیب‌پذیری‌های اجتماعی و نحوه واکنش و رفتارهای افراد و جوامع به شرایط اضطراری در تعیین وضعیت تاب‌آوری یک جامعه نقش اساسی داشته و می‌تواند به سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان کمک کند تا راهبردهایی را برای افزایش تاب‌آوری شهری در شرایط بحران تدوین کنند و همچنین مداخله‌ها را برای حمایت افرادی که بیشتر از همه در خطر هستند، در زمان‌های بحران هدفمند کنند.

مسائل اکولوژیکی بیشتر مربوط به تأثیرات تماس با طبیعت در مناطق شهری است (Egerer et al, 2018). تماس با طبیعت، باعث بازیابی روانی و بهبود عملکرد ذهنی، کاهش سطح استرس، خستگی ذهنی و همچنین کاهش اختلالات روانی شهروندان می‌شود (Lin et al, 2017). تجربه قرنطینه در اکثر شهرهای بزرگ نشان داده است که شهروندان در دوران قرنطینه تمایل زیادی به حضور در طبیعت با حفظ فاصله اجتماعی دارند.

همه‌گیری کرونا، سیستم حمل‌ونقل شهری که از زیرساخت‌های شهری است را دچار تغییرات بزرگی کرده است. به‌طوری‌که کاهش بی‌سابقه‌ای در تقاضا برای استفاده از سیستم‌های حمل‌ونقل عمومی ایجاد شد. در نتیجه بسیاری از شهروندان تمایل به استفاده از خودروهای شخصی دارند که خود می‌تواند اثرات زیان‌باری مانند آلودگی هوا، ترافیک و انتشار گازهای گلخانه‌ای داشته باشد (Tiikkaja & Viri, 2021).

همچنین، مباحثی همچون هوشمندسازی شهر (Jaiswat & Agarwa, 2020)، مسایل محیط زیستی همچون مصرف

مورد ارزیابی قرار گیرد. متغیرها و مؤلفه‌های مؤثر بر تاب‌آوری شهری در جدول ۱، ارائه شده است. نتایج این تحقیق می‌تواند اطلاعات جدیدی از اثرات بحران مربوط به بیماری‌های همه‌گیر در اختیار مدیران شهری قرار دهد.

ابعاد زندگی شهری مورد بررسی قرار گرفته است. در تحقیق حاضر نیز سعی شده تا بر اساس مرور منابع متغیرها و مؤلفه‌های مؤثر بر تاب‌آوری شهری انتخاب شده و پیامدهای قرنطینه در دوران کرونا بر تاب‌آوری محیط زیست شهر یزد

جدول ۱. معیارهای ارزیابی شهرهای تاب‌آور در دوران کرونا

مؤلفه‌های مؤثر در تاب‌آوری	ضرورت در بازطراحی شهرها در دوره پسا کرونا	راهبردها	معیارها	منبع
فضاهای سبز شهری	نیاز شهروندان به دسترسی به فضاهای سبز و باز شهری ایمن در دوران کرونا	سهولت دسترسی شهروندان به فضاهای سبز و باز شهری تأمین امنیت سلامت شهروندان در فضاهای سبز و باز شهری بازطراحی فضاهای سبز شهری برای حفظ فاصله‌های اجتماعی جلوگیری از ازدحام و ترافیک در محدوده‌های اطراف و داخل فضاهای سبز و باز شهری	دسترسی به فضاهای سبز کیفیت فضاهای سبز ایمنی فضاهای سبز	Addas & Maghrebi, 2022 Venter et al, 2021
سیستم حمل‌ونقل شهری	نیاز به سیستم حمل‌ونقل عمومی ایمن و سبز	کاهش تراکم جمعیت در وسایل حمل‌ونقل عمومی توسعه سیستم حمل‌ونقل سبز در شهرها کاهش سفرهای درون‌شهری با خودروهای شخصی توسعه فرهنگ دورکاری تجهیز محله‌های سبز شهری	دسترسی به سیستم حمل‌ونقل سبز دسترسی به سیستم حمل‌ونقل عمومی رضایت از ایمنی در سیستم‌های حمل‌ونقل عمومی	Tiikkaja & Viri, 2021 Capolongo et al, 2020
زیر ساخت‌ها و خدمات شهری	نیاز به زیرساخت‌های فناوری و توسعه رویکرد شهرهای هوشمند و الکترونیک	مدیریت پایدار در بخش پسماندهای شهری و بیمارستانی	مدیریت پسماند سرانه پسماند میزان دسترسی همگانی به سیستم-های خدمات رسانی اینترنتی میزان تمایل به دورکاری موفقیت دولت در توسعه هر الکترونیک	Guo et al, 2021 Acharya et al, 2021 Monzon et al, 2021
الگوی مصرف شهروندان و قانون‌مداری	نیاز به آموزش برای مدیریت بهینه مصرف مواد غذایی- بهداشتی - آب و برق	توسعه فرهنگ مصرف بهینه و پایدار در شهرها مدیریت مصرف انرژی در ساختمان‌ها	الگوی مصرف مواد غذایی افزایش سرانه مصرف (آب، مواد غذایی و بهداشتی)	Monzon et al, 2021 Ludtke et al, 2021

پیشینه پژوهش

از سال ۲۰۲۰ پژوهش‌های متعددی در رابطه با اثرات همه‌جانبه کرونا بر ابعاد زندگی انسان‌ها و محیط زیست منتشر شده است. در بسیاری از پژوهش‌ها به رابطه تاب‌آوری در جوامع شهرنشین و بیماری کرونا پرداخته شده است. از جمله پژوهش‌های مرتبط می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

تی‌کاجا و ویری^۱ (۲۰۲۱)، در پژوهشی با عنوان «اثرات اپیدمی کووید-۱۹ بر حمل‌ونقل عمومی در شهر تامپره فنلاند» به این نتیجه دست یافتند که ۷۰ درصد حمل‌ونقل عمومی در بهار سال ۲۰۲۰ به دلیل قرنطینه و توصیه کار از راه دور، کاهش یافته است.

گوا^۲ و همکاران (۲۰۲۱)، در مطالعه خود با عنوان «تأثیر اپیدمی کووید-۱۹ بر تغییر رفتارهای شهروندان در مصرف مواد ضدعفونی کننده خانگی و نگرانی‌های محیط زیستی در کشور

چین» دریافتند که اپیدمی کرونا باعث دو برابر شدن استفاده از مواد ضد عفونی شده است. و این امر تأثیر مخربی بر محیط زیست و منابع آبی دارد.

اکاریا^۳ و همکاران (۲۰۲۱)، در مطالعه‌ای با عنوان «تأثیر شیوع کووید-۱۹ و ادراک مردم نسبت به زنجیره مدیریت پسماند خانگی در کشور نپال»، نشان دادند که درصد زیادی از مردم از مدیریت پسماند در این کشور ناراضی هستند و در این دوران تولید زباله‌های خانگی افزایش یافته است. این درحالی است که مدیریت پسماند در این کشور طی دوران کرونا، بسیار ضعیف عمل کرده است.

لوتک^۴ و همکاران (۲۰۲۱)، در مطالعه‌ای با عنوان «افزایش تقاضای روزانه آب خانگی در موج اول اپیدمی کووید-۱۹ در کشور آلمان» دریافتند که مصرف آب شرب به‌خصوص در صبح

Elgheznawy & Eltarabily, 2020; Sharifi et al, 2020)، پرسشنامه در ۲ بخش اصلی طراحی شد. بخش اول، اطلاعات عمومی جامعه هدف مانند سن، جنسیت، وضعیت تحصیلی، وضعیت شغلی، و تعداد فرزند را پوشش می‌دهد، بخش دوم برای درک تأثیرات کرونا بر تاب‌آوری محیط زیست شهر یزد بر پایه سه متغیر اصلی شامل (جمعیتی - اجتماعی، اکولوژیکی، زیرساخت - خدمات شهری) و هفت مؤلفه شامل (قانون‌مداری، رضایت‌مندی نسبت به شرایط، قوانین و امکانات، الگوی مصرف شهروندان، فضاهای سبز شهری، حمل‌ونقل، زیرساخت‌های دیجیتال، مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی) در قالب ۵۰ سوال تنظیم شد.

پرسشنامه در خردادماه ۱۴۰۱، توزیع و پاسخ‌ها جمع‌آوری شد. در مجموع در این تحقیق ۳۸۴ پرسشنامه تهیه شد. برای محاسبه تعداد پرسشنامه در جامعه آماری از فرمول کوکران استفاده شد که در این محاسبه حجم نمونه معادل ۳۸۴ نفر $P=Q=0.5$ و مقدار سطح اطمینان ۹۵ درصد برآورد شد. جامعه آماری در مناطق ۵ گانه شهر یزد بر اساس نسبت جمعیت هر منطقه بصورت تصادفی انتخاب شدند. معیار انتخاب جامعه هدف شامل شهروندان شهر یزد در محدوده سنی ۱۸ تا ۷۰ سال بود.

بعد از تدوین پرسشنامه، پایایی و روایی محتوایی پرسشنامه محقق ساخته توسط متخصصان دانشگاهی ارزیابی شد. برای سنجش روایی کیفی، پرسشنامه از نظر قابل درک بودن و کفایت، پرسش‌ها توسط ۷ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه یزد از گروه‌های آموزشی محیط زیست و برنامه‌ریزی شهری مورد بررسی قرار گرفت و اصلاحات انجام شد. در مرحله بعد، پایایی پرسشنامه از روش ضریب آلفای کرونباخ ارزیابی شد. در این مرحله پرسشنامه نهایی، در اختیار ۱۲ نفر از شهروندان شهر یزد به صورت تصادفی قرار گرفت. نتیجه ارزیابی معادل ۰/۸۱۵ به دست آمد که از لحاظ معیار سنجش، مورد تأیید بود و در خاتمه تحقیق نیز معادل ۰/۸۶۲ ارزیابی شد. نتیجه این بررسی نشان داد که پرسشنامه محقق ساخته از پایایی مناسبی برخوردار است.

جهت تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده، از نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ در بخش توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش توصیفی داده‌ها، پارامترهای میانگین، میانه، انحراف معیار، فراوانی و درصد محاسبه شد. در بخش تجزیه و تحلیل استنباطی، در مرحله اول توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف مورد بررسی قرار گرفت که حاکی از غیرنرمال بودن توزیع کل داده‌ها بود. از این جهت از آزمون‌های

و عصر افزایش یافته است که این امر خود می‌تواند فشار زیادی بر منابع آب کشور وارد کند و امنیت منابع آبی را به خطر اندازد. مونزون^۱ و همکاران (۲۰۲۱)، در مطالعه‌ای با عنوان «انرژی گرمایشی و پیامدهای محیط زیستی به دلیل تغییر عادات روزانه در ساختمان‌های مسکونی ناشی از بحران اپیدمی کووید-۱۹، در بارسلونا-اسپانیا» نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که تغییر در عادات و الگوهای زندگی می‌تواند مصرف انرژی گرمایشی و انتشار دی اکسید کربن در ساختمان‌های مسکونی را تا ۱۸۲٪ افزایش دهد.

ونت^۲ و همکاران (۲۰۲۱)، در مطالعه‌ای با عنوان «بازگشت به طبیعت: افزایش کاربری تفرجی فضاهای سبز شهری توسط نروژی‌ها در دوران کرونا»، تأکید داشتند که در دوران قرنطینه شهروندان از فضاهای سبز شهری استقبال بیشتری کرده‌اند. تیان^۳ و همکاران (۲۰۲۲)، در پژوهشی با عنوان «تأثیر کووید-۱۹ بر مصرف مواد غذایی و کیفیت رژیم غذایی خانوارهای روستایی در چین»، نشان دادند که اپیدمی کرونا باعث افزایش مصرف سبزیجات، محصولات آبی‌پروی و حبوبات و کاهش تنوع غذایی در روستاهای این کشور شده است.

آداس و مغربی^۴ (۲۰۲۲)، در مطالعه‌ای با عنوان «چگونه ویروس کرونا فضاهای سبز شهری را تحت تأثیر قرار داده است؟ از طریق ارزیابی چندمعیاره در کلان شهر جد-عربستان»، دریافته‌اند که تعداد بازدیدکنندگان از پارک‌ها و فضاهای سبز شهری در دوران همه‌گیری کرونا کاهش یافته است، این در حالی است که پارک‌های شهری برای رفاه ذهنی و جسمی مردم بسیار اهمیت دارند و باید ایمن شوند.

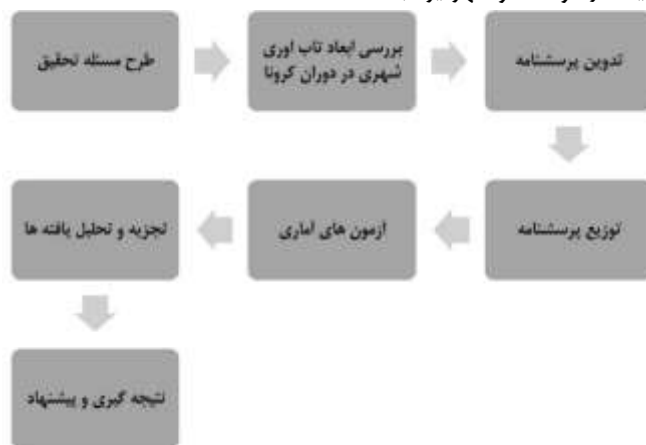
روش انجام پژوهش

تحقیق حاضر با روش توصیفی-پیمایشی از طریق جمع‌آوری داده‌ها به روش میدانی و با استفاده از پرسشنامه انجام گرفته است. تاکنون پژوهش‌های و پژوهش‌های متعددی با استفاده از روش پرسشنامه در زمینه شناسایی اثرات کرونا انجام شده است (Yazdanirad et al, 2021). این روش اطلاعات قابل توجهی از اثرات متنوع کرونا بر زندگی انسان‌ها در سراسر جهان فراهم آورده است (Meulenbroeks & van Joelingen, 2022). در پژوهش حاضر، بر اساس مطالعه منابع مرتبط با اثرات بیماری همه‌گیر کرونا (Allam & Jones, 2020; Amerio et al, 2020; Capolongo et al, 2020; Connolly et al, 2020; Daneshpour, 2020;

1. Monzon
2. Venter
3. Tian
4. Addas & Maghrebi

کار گرفته شد. در آزمون تی تک نمونه میانگین نظرات شهروندان در خصوص هر یک از مؤلفه‌ها با عدد ۳ به عنوان مبنا مقایسه شده است. فرایند پژوهش در شکل ۲، نمایش داده شده است.

ناپارامتریک کرسکال-والیس، کندال و فریدمن برای برآورد همبستگی و رتبه‌بندی مؤلفه‌ها و مناطق شهری استفاده شد. در نهایت آزمون تی تک نمونه جهت استنباط تاب‌آور یا عدم تاب‌آور بودن شهر یزد از نظر هر یک از مؤلفه‌ها و شهر یزد به

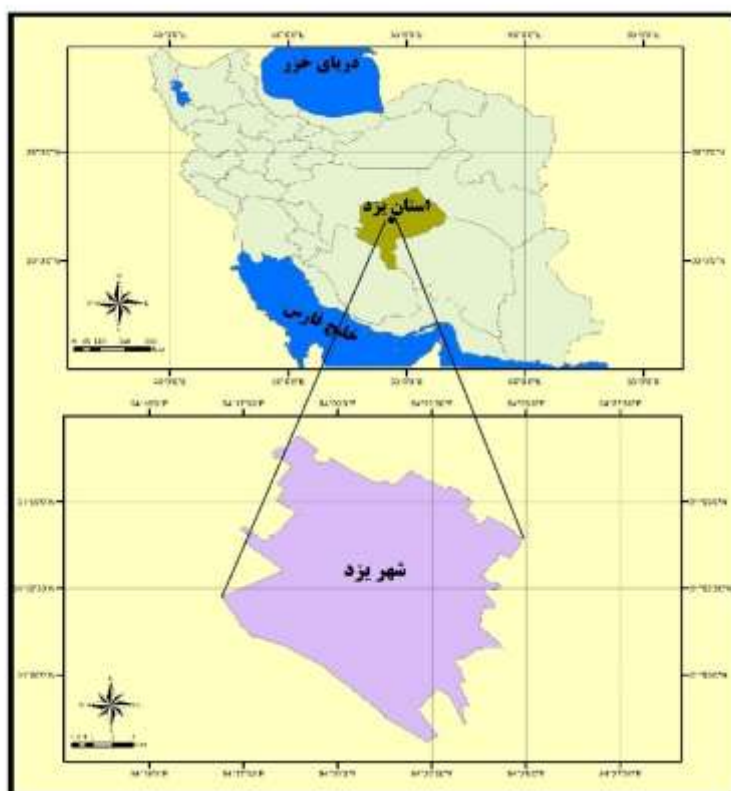

شکل ۲. نمودار فرایند پژوهش

خشک با بارش اندک همراه با تبخیر شدید است. در سال ۱۴۰۱ حدود ۷۲۵۸۰۰ نفر جمعیت داشته که این جمعیت در ۵ منطقه شهری در یزد ساکن هستند (Iran Statistical Yearbook, 2021).

محدوده مورد مطالعه

پژوهش حاضر در شهر یزد انجام گرفته است. شهر یزد با وسعت ۲۳۹۷ کیلومتر مربع، مرکز استان و شهرستان یزد است که در بخش مرکزی فلات ایران قرار گرفته است. شکل ۳، موقعیت شهر یزد را در ایران نمایش می‌دهد. اقلیم این شهر

شکل ۳. موقعیت مکانی شهر یزد-ایران

یافته‌ها

۲، نشان داده شده است، از نظر شغل، بالاترین فراوانی‌ها مربوط به دو رده دانشجو و کارمند دولت به ترتیب (۲۶/۰۴٪ و ۲۱/۰۹٪) است.

بخش اول یافته‌های تحقیق مربوط به اطلاعات عمومی جامعه آماری است. در جدول ۲، نتایج مربوط به شغل و تحصیلات شرکت‌کنندگان نمایش داده شده است. همان‌گونه که در جدول

جدول ۲. نتایج اطلاعات عمومی جامعه آماری

شغل	درصد	تحصیلات	درصد
کارمند دولت	۲۱/۰۹٪	بی‌سواد	۳/۶۵٪
کارمند شرکت خصوصی	۱۱/۷۲٪	زیر دیپلم	۱۳/۷۲٪
بازاری	۱۷/۴۵٪	دیپلم	۲۲/۱۴٪
دانشجو	۲۶/۰۴٪	کاردانی	۷/۰۳٪
خانه‌دار	۱۰/۱۶٪	کارشناسی	۳۵/۴۲٪
بیکار	۴/۱۷٪	کارشناسی ارشد	۱۶/۱۵٪
سایر	۹/۳۸٪	دکتری و بالاتر	۳/۹۱٪
کل	۱۰۰		۱۰۰

است. نتایج پاسخ به سؤال‌های مطرح شده در این مؤلفه، نشان داد که بیش از ۵۰ درصد از شهروندان قانون فاصله اجتماعی و استفاده از ماسک در محیط بیرون از منزل را رعایت می‌کردند. اما در عین حال بیش از ۴۰ درصد از شهروندان در دوره‌های خانوادگی در دوران کرونا شرکت می‌کردند. بررسی پاسخ‌های مربوط به هر یک از سؤال‌های مطرح شده در مؤلفه رضایتمندی از شرایط، قوانین و امکانات نشان داد از نظر پاسخ‌دهندگان محدود شدن ساعات کاری فروشگاه‌ها و مراکز خرید، دسترسی به امکانات درمانی، اطلاع‌رسانی در مورد شرایط قرنطینه قابل قبول بوده و از این قوانین رضایت داشتند. ولی تقریباً ۳۰ درصد از پاسخ‌دهندگان از امکانات تفریحی-فرهنگی و امکانات تفریحی برای کودکان زیر ۱۰ سال راضی نیستند. همچنین ۳۴ درصد از مردم تمایل به مهاجرت از شهر یزد را دارند.

در رابطه با سایر اطلاعات عمومی شرکت‌کنندگان می‌توان به مواردی مانند، مدت اقامت (۵۵/۸ درصد تمام عمر ساکن شهر یزد بوده‌اند)، وضعیت تأهل (۵۷ درصد متأهل)، جنسیت (۵۲/۳ درصد مردان) اشاره کرد. همچنین از نظر تعداد فرزندان کوچکتر از ۱۰ سال، حدود ۵۰ درصد از پاسخ‌دهندگان کودک کوچکتر از ۱۰ سال نداشتند. ۳۸ درصد شهروندان اظهار داشته‌اند که به کرونا مبتلا شده‌اند و تقریباً ۱۳ درصد از شرکت‌کنندگان حداقل خودشان یا اعضای خانواده آن‌ها در اثر کرونا در بیمارستان بستری شده است.

در بخش دوم پرسشنامه، متغیرهای مربوط به ابعاد اجتماعی اثرات کرونا بر تاب‌آوری شهری مورد ارزیابی قرار گرفته است. در جدول ۳، نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر اجتماعی به تفکیک مؤلفه‌های قانون‌مداری، رضایت-مندی نسبت به شرایط، قوانین و امکانات نمایش داده شده

جدول ۳. نتایج نظر سنجی در رابطه با متغیر اجتماعی (قانون‌مداری و رضایت‌مندی نسبت به شرایط، قوانین و امکانات)

متغیر اجتماعی								
رضایت‌مندی نسبت به شرایط قوانین و امکانات					قانون‌مداری			
رضایت از امکانات سرگرمی برای کودکان	رضایت از دسترسی به امکانات فرهنگی و تفریحی	رضایت از امکانات درمانی	رضایت از اطلاع‌رسانی	عدم تمایل به مهاجرت از شهر یزد	رضایت از محدودیت ساعات کاری مراکز خرید	استفاده از ماسک	عدم شرکت در دوره‌های خانوادگی	رعایت قوانین فاصله اجتماعی
۵/۷۳٪	۷/۸۱٪	۱۴/۸۴٪	۲۱/۸۸٪	۳۴/۱۱٪	۲۲/۱۴٪	۵۵/۷۳٪	۴۰/۱۰٪	۵۰/۵۲٪
۱۴/۰۶٪	۱۳/۸۰٪	۴۲/۴۵٪	۴۴/۲۷٪	۲۲/۴۰٪	۳۶/۷۲٪	۳۳/۳۳٪	۳۱/۷۷٪	۳۶/۹۸٪
۲۷/۸۶٪	۲۷/۸۶٪	۲۲/۱۴٪	۱۷/۴۵٪	۱۵/۶۳٪	۲۰/۰۵٪	۵/۲۱٪	۱۰/۱۶٪	۴/۹۵٪
۲۹/۴۳٪	۲۹/۶۹٪	۱۲/۷۶٪	۱۱/۴۶٪	۹/۹۰٪	۱۵/۱۰٪	۲/۸۷٪	۱۱/۷۲٪	۲/۳۹٪
۲۲/۹۲٪	۲۰/۸۳٪	۷/۸۱٪	۴/۶۹٪	۱۷/۷۱٪	۵/۷۳٪	۲/۸۶٪	۶/۲۵٪	۴/۱۷٪

در جدول ۴، نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر اجتماعی (الگوی مصرف شهروندان) و متغیر زیرساخت و خدمات شهری (مدیریت پسماند) نمایش داده شده است. در رابطه با الگوی مصرف شهروندان، نتایج مطالعه نشان داد که بیش از ۴۰ درصد شهروندان با افزایش مصرف آب، برق و گاز مواجه بودند. همچنین بیش از ۵۰ درصد از شهروندان افزایش مصرف مواد ضدعفونی کننده و مواد غذایی را در این دوران تأیید کردند.

نتایج نظرسنجی نشان داد که بیش از ۵۰ درصد شهروندان از ماسک یکبار مصرف و کمتر از ۵۰ درصد از ماسک پارچه‌ای استفاده کرده‌اند. تنها ۳۰ درصد از شهروندان از عملکرد شهرداری در جمع‌آوری پسماند رضایت داشتند. بیش از ۵۰ درصد از شهروندان معتقدند که در این دوران حجم زباله و ضایعات پلاستیکی افزایش یافته است. تقریباً ۵۰ درصد از شهروندان تفکیک زباله انجام داده‌اند.

جدول ۴. نتایج نظر سنجی در رابطه با متغیر اجتماعی (الگوی مصرف شهروندان) متغیر زیرساخت و خدمات شهری (مدیریت پسماند)

متغیر اجتماعی										
متغیر زیرساخت و خدمات شهری						الگوی مصرف شهروندان				
مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی			تغییر زیرساخت و خدمات شهری			الگوی مصرف شهروندان				
تفکیک پسماند خانگی	افزایش ضایعات پلاستیکی	افزایش تولید پسماند در دوران قرنطینه	رضایت از عملکرد شهرداری در جمع‌آوری پسماند	استفاده از ماسک پارچه‌ای	استفاده از ماسک یکبار مصرف	افزایش مصرف مواد غذایی	افزایش مصرف مواد ضدعفونی	افزایش مصرف گاز	افزایش مصرف برق	افزایش مصرف آب
۲۰/۵۷٪	۲۱/۶۱٪	۱۹/۵۳٪	۳/۶۵٪	۲۱/۰۹٪	۵۵/۹۹٪	۳۷/۷۶٪	۵۶/۳۵٪	۲۲/۴۰٪	۲۷/۰۸٪	۴۰/۳۶٪
۳۱/۷۷٪	۳۸/۵۴٪	۲۹/۴۳٪	۲۸/۹۱٪	۲۷/۶۰٪	۳۰/۴۷٪	۳۱/۲۵٪	۳۶/۹۸٪	۲۵/۲۶٪	۲۷/۸۶٪	۳۶/۹۸٪
۱۸/۴۹٪	۲۲/۶۶٪	۲۲/۹۲٪	۴۱/۶۷٪	۱۲/۵۰٪	۲/۶۰٪	۱۴/۸۴٪	۲/۶۵٪	۲۱/۳۵٪	۱۹/۷۹٪	۱۰/۶۸٪
۱۵/۴۹٪	۱۱/۹۸٪	۲۲/۶۶٪	۱۳/۸۰٪	۲۱/۸۸٪	۶/۵۱٪	۱۴/۰۶٪	۲/۶۰٪	۲۳/۹۶٪	۱۹/۵۳٪	۱۱/۷۸٪
۱۰/۶۸٪	۵/۳۱٪	۵/۴۷٪	۱/۹۸٪	۱۶/۹۳٪	۴/۴۳٪	۲/۰۸٪	۰/۵۲٪	۷/۰۳٪	۵/۷۳٪	۱/۳۰٪

در جدول ۵، نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر زیرساخت و خدمات شهری (مؤلفه حمل‌ونقل)، نمایش داده شده است. نتایج نظرسنجی نشان داد که بیش از ۷۰ درصد از شهروندان در دوران کرونا از خودروی شخصی، کمتر از ۲۰ درصد از

وسایل حمل‌ونقل عمومی، کمتر از ۱۰ درصد از وسایل حمل‌ونقل سبز استفاده می‌کردند. کمتر از ۳۰ درصد تمایل به پیاده‌روی داشتند و بیش از ۵۰ درصد شهروندان از کیفیت پیاده‌روها و مسیرهای دوچرخه رضایت نداشتند.

جدول ۵. نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر زیرساخت و خدمات شهری-حمل‌ونقل

متغیر زیرساخت و خدمات شهری						
تمایل به استفاده از حمل‌ونقل عمومی و سبز			رضایت از کیفیت و کمیت وسایل حمل و نقل			
استفاده از خودروی شخصی	استفاده از وسایل حمل و نقل عمومی	استفاده از وسایل حمل و نقل سبز	تمایل به پیاده‌روی	رضایت از کیفیت مسیرهای پیاده	رضایت از کیفیت و کمیت مسیرهای دوچرخه	رضایت از رعایت فاصله اجتماعی در وسایل حمل‌ونقل عمومی
۴۰/۸۹٪	۶/۵۱٪	۵/۳۱٪	۹/۳۸٪	۹/۹۰٪	۵/۹۹٪	۹/۱۱٪
۳۳/۰۷٪	۱۸/۴۹٪	۱۱/۲۰٪	۲۶/۳۰٪	۳۳/۰۷٪	۱۴/۳۲٪	۲۶/۰۴٪
۹/۶۴٪	۱۱/۴۶٪	۱۳/۵۴٪	۱۵/۶۳٪	۲۲/۱۴٪	۳۳/۰۷٪	۲۷/۸۶٪
۸/۶۴٪	۳۲/۲۹٪	۲۹/۴۳٪	۲۳/۹۶٪	۲۳/۰۵٪	۲۷/۳۴٪	۱۹/۲۷٪
۶/۷۷٪	۳۱/۲۵٪	۴۰/۶۳٪	۲۴/۴۸٪	۱۲/۷۶٪	۱۹/۲۷٪	۱۷/۷۱٪

در جدول ۶ نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر زیرساخت و خدمات شهری (مؤلفه زیرساخت‌های دیجیتال)، نمایش داده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، کمتر از ۳۰ درصد از شهروندان از اینترنت برای خرید اقلام ضروری و مشاوره‌های پزشکی استفاده کرده‌اند. تقریباً ۴۰ درصد از شهروندان از

شبکه‌های اجتماعی برای توسعه شغل یا امکانات دورکاری بهره برده‌اند. ۴۰ درصد از شهروندان از کیفیت اینترنت رضایت داشتند. کمتر از ۲۰ درصد از خدمات کتابخانه‌ای و گردشگری مجازی بهره برده‌اند. تقریباً ۵۰ درصد از شهروندان از خدمات پیشگیری و شناسایی بیماری رضایت داشتند.

جدول ۶. نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر زیرساخت و خدمات شهری-زیرساخت‌های دیجیتال

متغیر زیرساخت و خدمات شهری									
رضایت از کیفیت و کمیت زیرساخت‌های دیجیتال					دسترسی و تمایل به استفاده از زیرساخت‌های دیجیتال				
رضایت از خدمات اینترنتی	استفاده از خدمات اینترنتی	استفاده از شبکه‌های اجتماعی در توسعه شغل	سرعت و کیفیت اینترنت	رضایت از دورکاری	رضایت از کیفیت و کمیت خدمات هوشمند برای شناسایی و پیشگیری	بهره‌مندی از امکانات هوش مصنوعی در ساختمان‌ها	استفاده از امکان گردشگری مجازی	رضایت از کتابخانه‌های الکترونیک	
کاملاً موافقم	۱۲/۲۴٪	۸/۵۹٪	۱۹/۲۷٪	۱۱/۴۶٪	۱۱/۲۰٪	۱۲/۵۰٪	۵/۹۹٪	۶/۵۱٪	۱۲/۲۴٪
موافقم	۲۳/۱۸٪	۲۲/۹۲٪	۲۳/۹۶٪	۳۱/۲۵٪	۲۹/۴۳٪	۳۶/۹۸٪	۱۴/۸۴٪	۱۹/۵۳٪	۲۳/۱۸٪
نظری ندارم	۱۵/۸۹٪	۱۹/۲۷٪	۲۴/۷۴٪	۱۶/۱۵٪	۲۷/۶۰٪	۲۷/۳۴٪	۲۳/۷۰٪	۳۹/۸۴٪	۱۵/۸۹٪
مخالقم	۲۳/۴۷٪	۲۹/۶۹٪	۱۷/۴۵٪	۲۴/۴۸٪	۱۹/۵۳٪	۱۶/۹۳٪	۲۹/۹۵٪	۱۹/۷۹٪	۳۰/۴۷٪
کاملاً مخالفم	۱۸/۲۳٪	۱۹/۵۳٪	۱۴/۵۸٪	۱۶/۶۷٪	۱۲/۲۴٪	۶/۲۵٪	۲۵/۵۲٪	۱۴/۰۶٪	۱۸/۲۳٪

از ۵۰ درصد از شهروندان دسترسی مناسبی به فضاهای سبز شهری نداشتند و از کیفیت آن‌ها راضی نبودند و در دوران کرونا در پارک‌های شهری احساس امنیت نداشتند. این در حالی است که بیش از ۴۰ درصد از شهروندان معتقدند که اگر دسترسی خوبی به فضای سبز مناسب و با کیفیت داشتند از آن استفاده می‌کردند. همچنین بیش از ۶۰ درصد از شهروندان از کیفیت محل بازی کودکان رضایت نداشتند.

در جدول ۷، نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر اکولوژیکی، مؤلفه فضاهای سبز شهر یزد، نمایش داده شده است. همانگونه که در جدول ۷، مشخص است، نتایج نظرسنجی نشان داد که بیش از ۴۰ درصد از شهروندان تمایلی به استفاده از پارک‌ها و فضاهای سبز شهری بطور روزانه یا حتی هفتگی نداشتند. در رابطه با نقش فضاهای سبز شهری در کاهش استرس‌های ناشی از کرونا، بیش از ۵۰ درصد از شهروندان به این امر اعتقادی نداشتند. نکته جالب اینکه بیش

جدول ۷. نتایج آماری پرسش‌های مربوط به متغیر اکولوژیکی، مؤلفه فضاهای سبز شهر یزد

متغیر اکولوژیکی									
تمایل به حضور در فضاهای سبز شهری					دسترسی به فضاهای سبز شهری (کمیت) و رضایت				
تمایل حضور در فضاهای سبز روزانه	تمایل حضور در فضاهای سبز هفتگی	عدم تمایل به حضور در فضاهای سبز	اعتقاد به نقش فضاهای سبز در کاهش استرس	دسترسی مناسب فضاهای سبز نزدیک به محل سکونت	حضور در گذراندن اوقات فراغت در خارج شهر	تمایل به فضاهای سبز	رضایت از کیفیت فضاهای سبز	احساس امنیت در فضاهای سبز	رضایت از کیفیت محل بازی کودکان
کاملاً موافقم	۹/۹۰٪	۹/۶۴٪	۱۰/۴۲٪	۱۳/۲۸٪	۲۰/۰۵٪	۱۶/۹۳٪	۱۶/۴۱٪	۱۱/۷۲٪	۶/۷۷٪
موافقم	۱۶/۹۳٪	۲۵/۷۸٪	۲۵/۲۶٪	۲۷/۸۶٪	۴۰/۸۹٪	۲۳/۵۹٪	۲۸/۹۱٪	۳۰/۷۳٪	۱۴/۸۴٪
نظری ندارم	۱۲/۲۴٪	۱۳/۸۰٪	۱۷/۴۵٪	۳۷/۶۰٪	۱۰/۴۲٪	۱۶/۹۳٪	۱۳/۸۰٪	۲۱/۰۹٪	۳۴/۹۰٪
مخالقم	۳۸/۰۲٪	۳۰/۷۳٪	۲۸/۳۹٪	۱۷/۴۵٪	۲۰/۰۵٪	۲۰/۵۷٪	۲۲/۹۲٪	۲۱/۸۸٪	۲۵/۵۲٪
کاملاً مخالفم	۲۲/۹۲٪	۲۰/۰۵٪	۱۸/۲۳٪	۱۳/۸۰٪	۸/۵۹٪	۱۱/۷۲٪	۱۷/۷۱٪	۱۴/۵۸٪	۱۷/۹۷٪

و امکانات حاکی از آن است که مقدار سطح معناداری آن کمتر از ۰/۰۵ و با اختلاف معنادار کمتر از میانگین متوسط ۳ برآورد شد. بدین لحاظ شهر یزد در خصوص این مؤلفه تاب‌آور ارزیابی شد. نتایج آزمون در شاخص تغییر الگوی مصرف شهروندان حاکی از آن است که مقدار سطح معناداری آن کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵، بطور معناداری بیشتر از عدد متوسط ۳ را نشان می‌دهد که نشان از عدم تاب‌آوری شهر یزد از نظر این مؤلفه است. نتایج آزمون در خصوص مؤلفه فضاهای سبز شهری حاکی از آن است که مقدار سطح معناداری آن بیشتر از سطح

ارزیابی وضعیت تاب‌آوری شهر یزد در رابطه با مؤلفه-های تاب‌آوری شهر یزد در دوران کرونا

در مرحله اول، تاب‌آوری هر یک از مؤلفه‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. در جدول ۸ نتیجه ارزیابی مؤلفه‌ها نشان داده شده است. همانگونه که در جدول ۸ نمایش داده شده است، نتایج آزمون T تک نمونه‌ای در شاخص قانون‌مداری با مقدار سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ و اینکه بطور معنادار پایین‌تر از میانگین متوسط ۳ است، نشان می‌دهد که شهر یزد از نظر این مؤلفه تاب‌آور می‌باشد. نتایج آزمون در مؤلفه رضایت از شرایط، قوانین

معناداری ۰/۰۵ و بنابراین بدون اختلاف معنادار با میانگین متوسط ۳ ارزیابی شد. بدین لحاظ عدم تاب‌آوری شهر یزد از نظر این مؤلفه تأیید می‌شود. نتایج آزمون در مؤلفه وسایل حمل‌ونقل عمومی حاکی از آن است که مقدار سطح معناداری آن کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ و به میزان ۱۲/۱۲۳ بالاتر از میانگین متوسط ۳ می‌باشد در نتیجه عدم تاب‌آور بودن این مؤلفه تأیید می‌شود. نتایج آزمون در شاخص بکارگیری زیرساخت‌های دیجیتال حاکی از آن است که مقدار سطح

معناداری آن کمتر از سطح معناداری ۰/۰۵ و به میزان ۲/۵۸۰ بالاتر از میانگین متوسط ۳ می‌باشد در نتیجه این شهر یزد به لحاظ این شاخص مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی

جدول ۸. ارزیابی تاب‌آوری شهر یزد بر اساس مؤلفه‌های تاب‌آوری

ابعاد تاب‌آوری	مؤلفه	میانگین	مقدار T	سطح معناداری	ارزیابی معیار
اجتماعی	قانون‌مداری	۲/۴۱	-۲۳/۱۱۵	۰/۰۰۰	تاب‌آور
	رضایت‌مندی نسبت به شرایط، قوانین و امکانات	۲/۸۰	-۵/۰۳۴	۰/۰۰۰	تاب‌آور
اکولوژیکی	الگوی مصرف شهروندان	۳/۸۴	۲۱/۸۹۶	۰/۰۰۰	عدم تاب‌آور
	فضاهای سبز شهری	۳/۰۳۸	۰/۹۴۷	۰/۳۴۴	عدم تاب‌آور
زیرساخت و خدمات شهری	حمل‌ونقل	۳/۴۵	۱۲/۱۲۳	۰/۰۰۰	عدم تاب‌آور
	زیرساخت‌های دیجیتال	۳/۰۸۱	۲/۵۸۰	۰/۰۱۰	عدم تاب‌آور
	مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی	۳/۲۰	۷/۸۵۹	۰/۰۰۰	عدم تاب‌آور

از شرایط، قوانین و امکانات، الگوی مصرف شهروندان، فضاهای سبز، حمل‌ونقل، زیرساخت‌های دیجیتال و مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی) در مناطق شهری (یک، دو، سه، چهار و پنج) اختلافی معناداری وجود ندارد. بدین معنی که تمام مناطق شهری از نظر مؤلفه‌های مورد ارزیابی از عملکرد یکسانی برخوردار هستند.

بررسی وضعیت مناطق شهری در رابطه با مؤلفه‌ها
مقایسه مؤلفه‌های تاب‌آوری نسبت به مناطق شهری با استفاده از میانگین مؤلفه‌ها توسط آزمون ناپارامتریک کروسکال-والیس با پنج منطقه شهری مقایسه انجام شد. نتیجه این آزمون در جدول ۹، نشان داده شده است. با استناد از جدول می‌توان بیان کرد که نتایج نظرسنجی بین مؤلفه‌های (قانون‌مداری، رضایت

جدول ۹. مقایسه مؤلفه‌های تاب‌آوری نسبت به مناطق شهری

متغیرها	مؤلفه‌ها	آزمون کروسکال-والیس	سطح معناداری	مناطق شهری
۵	۴	۳	۲	۱
اجتماعی	قانون‌مداری	۲	۰/۸۳۶	اختلاف معناداری وجود ندارد
	رضایت‌مندی از شرایط، قوانین و امکانات	۳/۸۲۶	۰/۴۳۰	اختلاف معناداری وجود ندارد
اکولوژیکی	الگوی مصرف شهروندان	۷/۶۱۴	۰/۱۰۷	اختلاف معناداری وجود ندارد
	فضاهای سبز	۱/۴۸۴	۰/۸۳۰	اختلاف معناداری وجود ندارد
زیرساخت و خدمات شهری	حمل‌ونقل	۱/۲۰۲	۰/۸۷۸	اختلاف معناداری وجود ندارد
	زیرساخت‌های دیجیتال	۴/۰۳۵	۰/۴۰۱	اختلاف معناداری وجود ندارد
	مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی	۶/۲۶۹	۰/۱۹۰	اختلاف معناداری وجود ندارد

آن مؤلفه از بالاترین سطح تاب‌آوری در شهر یزد برخوردار است. بالاترین میانگین، غیر تاب‌آورترین مؤلفه را نشان می‌دهد. نتایج این تحقیق گویای این است که مؤلفه‌های قانون‌مداری و رضایت از شرایط، قوانین و امکانات از نظر شهروندان در درجه مطلوب یعنی بالاترین سطح تاب‌آوری قرار دارند. مؤلفه تغییر الگوی مصرف شهروندان در پایین‌ترین میزان تاب‌آوری قرار گرفته است.

رتبه‌بندی مؤلفه‌ها از نظر تاب‌آوری
برای رتبه‌بندی مؤلفه‌های مورد ارزیابی از نظر وضعیت تاب‌آوری، از میانگین مؤلفه‌ها توسط آزمون ناپارامتریک فریدمن استفاده شد. نتیجه این آزمون در جدول ۱۰، نشان داده شده است. با توجه به آزمون فریدمن مؤلفه‌های تاب‌آوری در سطح نمونه مورد مطالعه در شهر یزد بر اساس میانگین رتبه‌بندی شده‌اند. پایین‌ترین میانگین بیان‌کننده این است که

جدول ۱۰. رتبه بندی میزان مؤلفه‌ها از نظر تاب‌آوری

رتبه تاب‌آوری	مؤلفه	میانگین	رتبه‌بندی	رتبه تاب‌آوری
اجتماعی	قانون مداری	۲/۴۱	۲/۱۰	اول
	رضایت‌مندی از شرایط، قوانین و امکانات	۲/۸۰	۳/۱۰	دوم
	الگوی مصرف شهروندان	۳/۸۴	۵/۷۱	هفتم
اکولوژیکی	فضاهای سبز شهری	۳/۰۳۸	۳/۷۹	سوم
زیرساخت و	حمل‌ونقل	۳/۴۵	۴/۹۸	ششم
خدمات شهری	زیرساخت‌های دیجیتال	۳/۰۸۱	۳/۹۴	چهارم
	مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی	۳/۲۰	۴/۳۹	پنجم
نتیجه کای اسکوار ۷۰۷/۴۸۲ درجه آزادی ۶ سطح معناداری ۰/۰۰۰				

بحث و نتیجه‌گیری

شهرها محل زندگی بیش از ۵۰ درصد جمعیت جهان هستند. تراکم جمعیت و توسعه نامتوازن، شهرها را نسبت به بحران‌های طبیعی و انسانی آسیب‌پذیر ساخته است. به‌طوری‌که پیامدهای ناشی از فجایع و بحران‌ها، پایداری شهرها و امنیت شهروندان را به شدت متأثر می‌سازد. از این رو، برنامه‌ریزان محیط زیست شهری به دنبال تاب‌آور ساختن شهرها هستند تا بتوانند رفاه و امنیت ساکنین شهرها را فراهم آورند.

در پژوهش حاضر ۷ مؤلفه کاربردی شامل (قانون‌مداری، رضایت‌مندی نسبت به شرایط، قوانین و امکانات، الگوی مصرف شهروندان، فضاهای سبز شهری، حمل‌ونقل، زیرساخت‌های دیجیتال، مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی) برای ارزیابی تاب‌آوری شهر یزد در دوران قرنطینه مربوط به همه‌گیری کرونا از طریق پرسشنامه مورد ارزیابی قرار گرفت.

برای ارزیابی تاب‌آوری شهر یزد از آزمون تی تک نمونه و حد متوسط میانگین یعنی عدد ۳ به‌عنوان مبنای مقایسه استفاده شد. مؤلفه قانون‌مداری با میانگین ۲/۴۱ و نرخ آزمون تی تک نمونه ۲۳/۱۱۵- و مؤلفه رضایت‌مندی از شرایط، قوانین و امکانات با میانگین ۲/۸۰ و نمره آزمون تی تک نمونه ۵/۳۴- کمتر از حد میانگین متوسط بوده است. بر این مبنا این مؤلفه‌ها در دوران کرونا تاب‌آور ارزیابی شدند. مؤلفه‌های زیرساخت‌های دیجیتال، مدیریت پسماند و خدمات بهداشتی، حمل‌ونقل و الگوی مصرف شهروندان با میانگین‌های ۳/۰۸۱، ۳/۲۰، ۳/۴۵ و ۳/۸۴ با میانگین بالاتر از حد متوسط گویای عدم تاب‌آوری هستند. مؤلفه فضای سبز با میانگین ۳/۰۳۸ و نمره آزمون تی تک نمونه ۰/۹۴۷ و عدم اختلاف معنادار با میانگین متوسط عدم تاب‌آور تشخیص داده شد.

در زمینه متغیر اکولوژیکی، نتیجه ارزیابی نشان از عدم تاب‌آوری شهر یزد دارد. با بررسی جزئیات پرسشنامه در این تحقیق، مشخص شد که در شهر یزد فضاهای سبز شهری از کیفیت و کمیت قابل قبول برخوردار نیستند. در نتیجه برخلاف تمایل شهروندان برای حضور در فضاهای سبز و باز و عملکرد

فضاهای سبز شهری در کاهش استرس‌های مربوط به دوران قرنطینه، شهروندان در این دوران از فضاهای سبز شهری استفاده

نمی‌کردند. از سوی دیگر پاسخ شهروندان در مورد حضور در دوره‌های خانوادگی، نشان داد که شهروندان احتمالاً استرس‌های ناشی از قرنطینه خود را با حضور در دوره‌های خانوادگی کنترل می‌کردند، که متأسفانه این عامل خود باعث سرایت بیشتر بیماری و تحمیل هزینه‌های بیشتر برای سیستم درمانی-بهداشتی کشور و مدیریت بحران بوده است.

در زمینه متغیر زیرساخت و خدمات شهری، نتایج ارزیابی نشان می‌دهد که سیستم حمل‌ونقل سبز در شهر یزد توسعه داده نشده است. لذا از کیفیت و کمیت لازم برای برطرف کردن نیاز شهروندان برخوردار نیست. نتایج نظرسنجی هم نشان داد که شهروندان بیشتر از خودروهای شخصی استفاده می‌کردند که خود اثر منفی بر کیفیت هوا و مصرف انرژی دارد. همچنین در دوران قرنطینه استقبال شهروندان از دورکاری، خرید اینترنتی و بهره‌گیری از امکانات دیجیتال، در نتیجه سرعت پایین اینترنت پایین بوده است. بررسی‌ها نشان داد که مشکلات عدیده‌ای از قبیل فراهم نبودن سیستم دورکاری، عدم هوشمندسازی مکان‌های عمومی، فراهم نبودن بستر آموزش مجازی، جلسات مجازی، تحت وب نبودن برخی از نرم‌افزارهای ادارات دولتی، عدم دسترسی برخی از کارمندان به کامپیوتر، محدودیت شبکه اینترنت، عدم هوشمندسازی سیستم حمل‌ونقل عمومی از جمله چالش‌های زیرساختی در شهر یزد است. در رابطه با مدیریت پسماند هم شهر یزد عملکرد خوبی نداشته و شهروندان همکاری و مشارکت پایینی در کاهش حجم پسماند و تفکیک داشته‌اند.

با مقایسه نتایج این تحقیق با پژوهش‌های جهانی می‌توان به نتایج زیر دست یافت، همان‌گونه در پژوهشی که در تامپره فنلاند توسط تیکاجا و ویری، در سال ۲۰۲۱، انجام گرفته و نشان داده که در دوران کرونا کرونا استقبال از سیستم حمل‌ونقل عمومی کاهش یافته، نتیجه پژوهش حاضر نیز این موضوع را تأیید می‌کند.

راهکارها

بر اساس نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر، راهکارهایی برای کاهش اثرات قرنطینه بر تاب‌آوری شهر یزد توصیه می‌شود. این راهکارها در حوزه مدیریت ساختار سرزمین شهری، آموزش شهروندان در راستای افزایش مشارکت مردمی، توسعه زیرساخت‌های سبز شهری و شهر هوشمند است. این راهکارها شامل موارد زیر است:

- ✓ بهبود کیفیت سیستم حمل‌ونقل عمومی شهر یزد به ویژه توسعه شبکه اتوبوس‌های پرسرعت و مجهز به سیستم تهویه؛
- ✓ تشویق شهروندان یزد به عدم استفاده از خودروهای شخصی و جایگزینی آن با سیستم حمل‌ونقل عمومی بهبود یافته؛
- ✓ ایجاد سیستم حمل‌ونقل ایمن برای کارگران کارخانه‌های صنعتی پیرامون شهر یزد؛
- ✓ توسعه شبکه حمل‌ونقل سبز فعال و تکمیل شبکه از طریق برقراری اتصال بین مسیرهای موجود شهر یزد (مسیرهای دوچرخه سواری و پیاده‌روی)؛
- ✓ ترویج دوچرخه سواری، پیاده‌روی و بهره‌گیری از شیوه‌های حمل‌ونقل سبز؛
- ✓ تنظیم ساعات کاری انعطاف‌پذیر بخش‌های مختلف مدیریتی و ایجاد فرصت‌های دورکاری برای مشاغل در صورت امکان؛
- ✓ تشویق مشاغل برای استفاده از اینترنت برای رفع انواع نیازهای اجتماعی به ویژه در برگزاری جلسه‌ها و کنفرانس‌ها؛
- ✓ ارتقای سیستم جمع‌آوری، آموزش به شهروندان در رابطه با شناسایی و دسته‌بندی پسماند، ایجاد ایستگاه‌های تفکیک زباله، تشویق شهروندان در رابطه با محیط پاک و سالم و گسترش سطح تبلیغات و فرهنگ‌سازی؛
- ✓ افزایش ظرفیت بازیافت با در نظر گرفتن افزایش استفاده از ظروف یکبار مصرف و همچنین بسته‌های به‌دست آمده از تحویل غذا و خرید آنلاین در دوران همه‌گیری؛
- ✓ آموزش جمع‌کنندگان زباله برای اتخاذ روش‌های ایمن برای دسته‌بندی پسماندهای بهداشتی؛
- ✓ ایجاد ظرفیت برای تصفیه پسماندهای پزشکی؛
- ✓ توسعه شبکه فضای سبز و ایجاد دسترسی به فضای سبز برای فعالیت‌های اوقات فراغت؛
- ✓ باز طراحی فضاهای سبز شهری برای اهداف متعدد از جمله فعالیت‌های اجتماعی و فیزیکی و رابطه با طبیعت؛
- ✓ اهمیت دسترسی آسان به امکانات محلی متعدد.

در شهر یزد نیز استقبال مردم از سیستم حمل‌ونقل عمومی کم بوده و بجای آن مردم از خودروهای شخصی استفاده می‌کردند.

در مطالعه‌ای که توسط تیان و همکاران در سال ۲۰۲۲ انجام شده نشان داده که مصرف مواد غذایی و کیفیت رژیم غذایی در چین تغییر کرده است. همچنین در مطالعه گوا و همکاران در سال ۲۰۲۱، نشان داده شده است که مصرف مواد ضد عفونی کننده خانگی به شدت افزایش داشته است. یا در پژوهش‌های لوتک و همکاران، ۲۰۲۱ و مونزون و همکاران، ۲۰۲۱ افزایش مصرف آب و انرژی در دوران کرونا تأیید شده بود. در پژوهش حاضر نیز بررسی‌ها نشان داد که الگوی مصرف مواد غذایی، مواد ضد عفونی کننده و انرژی به شدت افزایش یافته که می‌تواند اثرات منفی بر کیفیت محیط زیست داشته باشد. در مطالعه آکاریا و همکاران در سال ۲۰۲۱، با عنوان تأثیر شیوع کووید-۱۹ و ادراک مردم نسبت به زنجیره مدیریت پسماند خانگی در نپال، نتایج نشان داد که درصد زیادی از مردم از مدیریت پسماند ناراضی هستند و در این دوران تولید زباله‌های خانگی افزایش داشته است، یافته‌های پژوهش حاضر نیز در شهر یزد این موضوع را تأیید می‌کند. که خود نشان از افزایش آسیب محیط زیست در چنین بحران‌هایی است. در نتیجه در بحث مدیریت پسماند باید زیرساخت‌های لازم برای وقوع چنین اپیدمی‌هایی در نظر گرفته شود.

در رابطه با استقبال از فضاهای سبز شهری نتایج بررسی‌هایی که در نروژ توسط ونتر و همکاران در سال ۲۰۲۱ انجام شده نشان داد که در این دوران شهروندان کشش بیشتری نسبت به حضور در فضاهای سبز شهری داشته‌اند. این در حالی است که در عربستان مردم از حضور در فضاهای سبز شهری استقبال نمی‌کردند که پژوهش‌گر یکی از علت‌های آن را در عدم ایمنی این فضاها معرفی کرده است. نتایج پژوهش حاضر نیز نشان از عدم استقبال مردم از فضاهای سبز شهری دارد که علت آن احتمالاً می‌تواند به دلیل عدم کیفیت مناسب فضاهای سبز شهری و عدم دسترسی به این فضاها باشد که باید در برنامه‌ریزی‌های شهری لحاظ گردد.

نقطه قوت پژوهش حاضر، در نظر گرفتن ابعاد مختلف تاب‌آوری شهری در دوران قرنطینه است. در این پژوهش ابعاد اجتماعی، زیر ساخت‌ها و اکولوژیکی مورد توجه قرار گرفته است. از محدودیت‌های این تحقیق مشارکت پایین شهروندان در تکمیل پرسشنامه بوده است که یکی از دلایل اصلی آن وضعیت بیماری کرونا در جامعه و عدم تمایل مردم به تکمیل پرسشنامه بوده است. از اهداف اولیه این تحقیق توزیع و تکمیل پرسشنامه در سه دوره مختلف قرنطینه بود ولی به علت محدودیت‌های زمانی و امکانات، این مهم محقق نشد. پیشنهاد می‌شود تحقیقاتی در زمینه میزان آمادگی مردم و مسئولین در رابطه با اپیدمی‌های آتی انجام گیرد.

سیاسگذاری

اجرای تحقیق، به ویژه همکاری در تکمیل پرسشنامه‌ها یاری
رساندند، کمال تشکر را داریم.

این مقاله مستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد با عنوان «ارزیابی
تاب‌آوری شهر یزد در دوران کرونا» است. از تمامی کسانی که در

References

- Acharya, A., Bastola, G., Modi, B. et al. (2021). The impact of COVID-19 outbreak and perceptions of people towards household waste management chain in Nepal. *Geoenviromental Disasters*, 8(1), 12-11. <https://doi.org/10.1186/s40677-021-00188-w>
- Abizadeh, S., Ehsani Baftani, B., Mohammadpour, S., Zali, N., (2022). Analysis and Evaluation the Satisfaction of Tabriz Citizens from Public Transportation System. *Journal of Urban Ecology Researches*. 13(2), 101-116. (In Persian). <https://doi.org/10.30473/grup.2022.32286.1885>
- Addas, A., & Maghrabi, A. (2022). How did the COVID-19 pandemic impact urban green spaces? A multi-scale assessment of Jeddah megacity (Saudi Arabia). *Urban Forestry & Urban Greening*, 69, 2-12. <https://doi.org/10.1016/j.ufug.2022.127493>
- Akter, S., Hakim, S. S., & Rahman, M. S. (2021). Planning for pandemic resilience: COVID-19 experience from urban slums in Khulna, Bangladesh. *Journal of Urban Management*, 10(4), 325-344. <https://doi.org/10.1016/j.jum.2021.08.003>
- Allam, Z., & Jones, D. S. (2020). On the Coronavirus (COVID-19) Outbreak and the Smart City Network: Universal Data Sharing Standards Coupled with Artificial Intelligence (AI) to Benefit Urban Health Monitoring and Management. *Healthcare*, 8(1), 46. <https://doi.org/10.3390/healthcare8010046>
- Almihat, M., Kahn, M. T. E., Aboalez, K., & Almaktoof, A. M. (2022). Energy and Sustainable Development in Smart Cities. *Smart Cities* 5, 1390-1408. <https://doi.org/10.3390/smartcities5040071>
- Altarah, D., Alshami, E., Alhamad, N., Albeshier, F., & Devarajan, S. (2021). The Impact of Coronavirus COVID-19 Pandemic on Food Purchasing, Eating Behavior, and Perception of Food Safety in Kuwait. *Sustainability*, 13(8987), 2-15. <https://doi.org/10.3390/su13168987>
- Amerio, A., Brambilla, A., Morganti, A., Aguglia, A., Bianchi, D., Santi, F., & Capolongo, S. (2020). COVID-19 Lockdown: Housing Built Environment's Effects on Mental Health. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(16). <https://doi.org/10.3390/ijerph17165973>
- Ba, R., & et al. (2022). Rethinking the urban resilience: Extension and connotation. *Journal of Safety Science and Resilience*, 3(4), 398-403. <https://doi.org/10.1016/j.jnlssr.2022.08.004>
- Bogoch, I., & et al. (2020). potential for global spread of a novel coronavirus from china. *international society of travel medicine*, 27(2), 1-3. <https://doi.org/10.1093/jtm/taaa011>
- Bueno, S., Bañuls, V. A., & Gallego, M. D. (2021). Is urban resilience a phenomenon on the rise? A systematic literature review for the years 2019 and 2020 using textometry. *International Journal of Disaster Risk Reduction*, 66, 102588. <https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2021.102588>
- Capolongo, S., Rebecchi, A., Buffoli, M., Appolloni, L., Signorelli, C., Fara, G. M., & D'Alessandro, D. (2020). COVID-19 and Cities: from Urban Health strategies to the pandemic challenge. A Decalogue of Public Health opportunities. *Acta Biomedica Atenei Parmensis*, 91(2), 13-22. <https://doi.org/10.23750/abm.v91i2.9615>
- Connolly, C., Ali, S. H., & Keil, R. (2020). On the relationships between COVID-19 and extended urbanization. *Dialogues in Human Geography*, 10(2), 213-216. <https://doi.org/10.1177/2043820620934209>
- Daneshpour, Z. (2020). Out of the coronavirus crisis, a new kind of urban planning must be born - Post pandemic urban and regional planning and the lessons that can be learned from Coronavirus pandemic. <http://dx.doi.org/10.13140/RG.2.2.17931.44322>
- Da silva, L., Perl, A. (2022). Global cities, hypermobility, and Covid-19. *Cities*, 122, 2-14.
- de Weert, Y., & Gkiotsalitis, K. (2021). A COVID-19 Public Transport Frequency Setting Model That Includes Short-Turning Options. *Future Transportation*, 1(1). <https://doi.org/10.1016/j.cities.2021.103537>

- Egerer, M., Lin, B. B., & Philpott, S. M. (2018). Water Use Behavior, Learning, and Adaptation to Future Change in Urban Gardens. *Frontiers in Sustainable Food Systems*, 2, 71. <https://doi.org/10.3389/fsufs.2018.00071>
- Elgheznawy, D., & Eltarabily, S. (2020). Post-Pandemic Cities - The Impact of COVID-19 on Cities and Urban Design. *Architecture Research*, 10, 75-84. <https://doi.org/10.5923/j.arch.20201003.02>
- Gralinski, L. E., & Menachery, V. D. (2020). Return of the Coronavirus: 2019-nCoV. *Journal of Viruses*, 12(135), 2-8. <https://doi.org/10.3390/v12020135>
- Guo, J., & et al. (2021). Impact of the COVID-19 pandemic on household disinfectant consumption behaviors and related environmental concerns: A questionnaire-based survey in China. *Journal of Environmental Chemical Engineering*, 9, 2-9. <https://doi.org/10.1016/j.jece.2021.106168>
- Iran Statistical Yearbook. (2021). *Iran Statistical Yearbook report*. Retrieved 2021, from Statistical Center of Iran. <https://www.amar.org.ir/english/Iran-Statistical-Yearbook>.
- Jahyun, K., & et al. (2020). South Korea response to stope the COVID-19 pandemic. *American journal of infection controll*, 48(9), 1080-1086. <https://doi.org/10.1016/j.ajic.2020.06.003>
- Jaiswat, R., & Agarwa, A. (2020). smart solution for reducing the COVID-19 risk using smart city technology. *journal the institution of Engineering and technology*, 2(2), 82-88. <https://doi.org/10.1049/iet-smc.2020.0043>
- Lee, G., Anat Tchetchik., & Shahar S. (2022). Urban resilience as a mitigating factor against economically driven out-migration during COVID-19: The case of Eilat, a tourism-based city. *ScienceDirect*, 125(103636), 1-12. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2022.103636>
- Lin, B., Philpott, S., Jha, S. & Liere, H. (2017). Urban Agriculture as a Productive Green Infrastructure for Environmental and Social Well-Being. In: Tan, P., Jim, C. (eds) *Greening Cities. Advances in 21st Century Human Settlements*. Springer, Singapore. 155-179. https://doi.org/10.1007/978-981-10-4113-6_8
- Ludtke, D. U., Luetkemeier, R., Schneemann, M., & Liehr, S. (2021). Increase in Daily Household Water Demand during the First Wave of the Covid-19 Pandemic in Germany. *journal Water (MDPI)*, 13, 2-13. <https://doi.org/10.3390/w13030260>
- Ma, A. T. H., Lam, T. W. L., Cheung, L. T. O., & Fok, L. (2021). Protected areas as a space for pandemic disease adaptation: A case of COVID-19 in Hong Kong. *Landscape and urban planning*, 207, 103994-103994. <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2020.103994>
- Meulenbroeks, R., & Van Joolingen, W. R. (2022). Students' self-reported well-being under corona measures, lessons for the future. *Heliyon*, 8(1), e08733. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2022.e08733>
- Mohammadi Dehcheshmeh, M., Firoozi, J., Saeedi, M. A., & Shamsaei Zafarghandi, F. (2022). Assessment of Physical-Environmental Resilience in Urban Communities, Case Study: Abadan and Khorramshahr Cities. *Journal of Urban Ecology Researches*, 13(4), 37-54. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/grup.2022.57535.2594>
- Monzón-Chavarrias, M., Guillén-Lambea, S., García-Pérez, S., Montealegre-Gracia, A.L., & Sierra-Pérez, J. (2021). Heating Energy Consumption and Environmental Implications Due to the Change in Daily Habits in Residential Buildings Derived from COVID-19 Crisis: The Case of Barcelona, Spain. *Sustainability (MDPI)*, 13, 2-19. <https://doi.org/10.3390/su13020918>
- Parivar, P., Sotoudeh, A., & Mazloomshah, Z. (2022). Developing Strategies to Improve the Urban Environmental Structure Resiliency During and After Corona Pandemic: A Literature Review. *Current Landscape Ecology Reports*, 7(4), 128-136. <https://doi.org/10.1007/s40823-022-00078-3>
- Parivar, P., Quanrud, D., Sotoudeh, A., & Abolhasani, M. (2021) Evaluation of urban ecological sustainability in arid lands (case study: Yazd-Iran). *Environ Dev Sustain* 23, 2797–2826. <https://doi.org/10.1007/s10668-020-00637-w>
- Ranjbar, Z., Pari Shokri, F., & Janbaz Ghobadi, G. (2022). Spatial Analysis of Physical Resilience with Emphasis on Urban Regeneration; Case Study: Coastal Cities of Mazandaran Province. *Journal of Urban Ecology Researches*. 13(4), (19-36). (In Persian) <https://doi.org/10.30473/grup.2022.56544.2575>

- Sharifi, A., & Khavarian-Garmsir, A. R. (2020). The COVID-19 pandemic: Impacts on cities and major lessons for urban planning, design, and management. *Science of The Total Environment*, 749, 142391. <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.142391>
- Sotoudeh, A., & Parivar, P. (2016). Applying Resilience Thinking to Select More Sustainable Urban Development Scenarios in Shiraz, Iran. *Scientia Iranica*, 23(5), 1975-1983. <https://doi.org/10.24200/sci.2016.2264>
- Suleimany, M., Mokhtarzadeh, S., & Sharifi, A. (2022). Community resilience to pandemics: An assessment framework developed based on the review of COVID-19 literature. *International Journal of Disaster Risk Reduction (ScienceDirect)*, 80(103248), 2-35. <https://doi.org/10.1016/j.ijdr.2022.103248>
- Tahmasebi Moghaddam, H., Zanganeh, M., Heydari, M., & Imani, M., (2022). Explaining the Spatial Distribution Pattern of Urban Inner Parks with Spatial Justice Approach, Study Area: Sabzevar City. *Journal of Urban Ecology Research*. 12(3), 19-36. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/grup.2022.8664>
- Tian, X., Zhou, Y., & Wang, H. (2022). The Impact of COVID-19 on Food Consumption and Dietary Quality of Rural Households in China. *International Journal of Environmental Research and Public Health (MDPI)*, 20(254), 2-11. <https://doi.org/10.3390/foods11040510>
- Tiikkaja, H., & Viri, R. (2021). The effects of COVID-19 epidemic on public transport ridership and frequencies. A case study from Tampere, Finland. *Transportation Research Interdisciplinary Perspectives (ScienceDirect)*, 10. <https://doi.org/10.1016/j.trip.2021.100348>
- UN-Habitat. (2021). Cities and Pandemics: Towards a More Just, Green and Healthy Future. Nairobi, United Nations Human Settlements Programme. <https://unhabitat.org/cities-and-pandemics-towards-a-more-just-green-and-healthy-future-0>
- Venter, Z. S., Barton, D. N., Gundersen, V., Figari, H., & Nowell, M. S. (2021). Back to nature: Norwegians sustain increased recreational use of urban green space months after the COVID-19 outbreak. *Landscape and Urban Planning*, 214, 104175. <https://doi.org/10.1016/j.landurbplan.2021.104175>
- Yazdanirad, S., Sadeghian, M., Jahadi Naeini, M., Abbasi, M., & Mousavi, S. M. (2021). The contribution of hypochondria resulting from Corona virus on the occupational productivity loss through increased job stress and decreased resilience in the central workshop of an oil refinery: A path analysis. *Heliyon*, 7(4), 6808. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2021.e06808>
- Yousefzade, E., Sotoudeh, A., Parivar, P., Rezaei, M., & Sodaiezadeh, H. (2018). Resiliency of Ecological Services in Urban Environment (Case Study: Yazd). *Environmental Researches*, 8(16), 15-28. (In Persian) <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.20089597.1396.8.16.7.5>